

LA REPUBLICA DE LES LLETRES

quaderns de literatura art i política: valència

Josep Renau va dibuixar la coberta del primer número de la revista. La mateixa il·lustració, en diferents colors, seria utilitzada en números posteriors (dreta). Aquest mapa del País Valencià, integrat dins la «zona catalana», hi fou reproduït en dues ocasions.

deris Tatay —que, segons els indicis, sufragava les inevitables pèrdues econòmiques. En la nòmina de col·laboradors trobem, entre altres, Almela i Vives, Carles Salvador, Gómez Nadal, Adolf Pizcueta, Ernest Martínez Ferrando, Enric Valor, Soler i Godes, Manuel Folguera i Duran, Martí de Riquer, Lluís Guarner, Eduard Martínez Ferrando i Gabriel Alomar. Representaven allò que el primer editorial de la revista anomenava «la República Literària Federativa de la Llengua Catalana», i no cal dir que eren una representació ben triada, que tenia com a base d'actuació el País Valencià sobre el qual, òbviament, descansava la major part del pes d'aquella empresa.

L'esquema genèric de cada número era el següent: un article llarg, generalment de tema polític, altres articles més breus, sobre qüestions culturals, noticiari artístic, ressenya llibres, una secció de poesia i, en molts casos, alguna narració.

La revista tancà amb la intenció de transformar-se en una plataforma més àmplia, amb diverses col·laboracions de llibres (infants, de divulgació doctrinal i política, folklore, etcètera). El començament de la guerra d'Espanya feu impossibles aquests projectes.

Ara, quan es compleixen els cinquanta anys de l'aparició de *La República de les Lletres*, la idea de reimprimir-la és una manera immillorable de celebrar-ho.

L'ideari d'una generació

El darrer número de *La República de les Lletres* conté un article de M. Duran i Tortajada que resumeix l'ideari de la revista, a la llum dels resultats de les eleccions de febrer del 1936. N'extraïem alguns paràgrafs: «Espanya, la República espanyola, ha de transformar-se radicalment. L'estructura política i administrativa d'Espanya ha d'ésser tota una altra cosa, ben diferent del que era quan la monarquia, del centralisme opressor de la dictadura passada. La Península Ibèrica està formada de diversos pobles, de diferents nacionalitats.

La Constitució de la República reconeix, per mitjà dels Estatuts, la voluntària reconstrucció de les nacionalitats ibèriques. El triomf electoral del Front Popular, el retorn a la República d'esquerres, el restabliment de l'Estatut de Catalunya, la implantació

probable dels Estatuts d'Euzkadi, País Valencià, Galícia, Aragó, Andalusia, posa de nou en vies de realització la nova estructura política d'Espanya a base d'una confederació de regions autònomes, repúbliques o estats ibèriques. Per a portar a cap aquesta gran obra de transformació política, administrativa i social, obra que, amb totes les seues conseqüències, barrarà el pas definitivament a la restauració monàrquica i impedirà la instauració d'una dictadura feixista, cal que els partits nacionalistes republicans (...) concerten una intel·ligència, formen una gran unió i federació de partits nacionalistes republicans per tal d'organitzar i portar a la pràctica intenses campanyes de propaganda, i realitzar al Parlament de la República una acció constant i eficaç a favor de les autonomies i de la confederació ibèrica.»

La República de les Lletres

Edició facsímil d'una gran revista

L' F. PÉREZ I MORAGON
Ajuntament de València ha reimprés, en facsímil, la col·lecció sencera —vuit números— de la revista *La República de les Lletres*, que va aparèixer a València, cada trimestre, entre juliol de 1934 i juny del 1936. El volum ha estat prologat per Lluís Guarner. Es tracta, sens dubte, d'una de les publicacions més interessants del període republicà, enmig d'un panorama on no faltaren les iniciatives d'importància.

Aquells «quaderns de literatura, art i política» foren l'obra, bàsicament, de tres persones: els escriptors Miquel Duran i Tortajada i Enric Navarro i Borràs, i l'arquitecte Salvador Don-